

Djordje Balasevic

Zivot Je More

Zivot je more, pucina crna,
po kojoj tonu mnogi sto brode.
Nije mi srce plasljiva srna,
ja se ne bojim velike vode.

Lome me vali, nose me struje:
oseka sreće, a tuge plima.
Siba me nebo bicem oluje,
al' jos se ne dam i jos me ima.

U jutra rana plase me senke
minulih dana.
Secanja mutna kao u lazi, kao u snu.
Ipak se borim, ipak se nadam,
sve manje letim, sve vise padam
i sve su jace ruke sto me vuku dnu.

Mozda ce zena svilenog bedra,
koja me zove i pruza ruke,
uliti vetar u moja jedra
do nove zene, do nove luke.

Zivot je more...
Zivot je more...
Zivot je more...